

Una vida de pel·lícula

La història. Mèxic, Vilna (Polònia), Niça i París, 1924-1960. Romain Gary, escriu l'autobiografia de la seva vida influïda per la seva mare Nina, on repassa les promeses que ella li va obligar a fer per ser famós.

Les formes. Adaptar 'Promesa al amanecer' ('Promesse de l'aube'), autobiografia de Romain Gary escrita el 1960, té al·licients i perills. Fill d'una mare bolcada a fer-lo personatge important, Roman Karew va ser fidel a les seves promeses, convertint-se en escriptor, aviador, heroi nacional, director cinematogràfic, guionista, ambaixador, i que es va inventar pseudònims, un d'ells Romain Gary, per no limitar-se a viure una sola vida. En la translació a

la pantalla, l'autobiografia obliga Éric Barbier (Aux-en-Provence, 1960) a condensar en un 'biopic' bigarrat i irregular, la relació edípica entre una mare exigent i la fidelitat d'un fill. Incondicionals. Per tant, no és d'estranyar que 'Promesa al amanecer' tingui una durada de dues hores i quart, i que tan aviat estiguem dins un melodrama familiar, com d'una pel·li d'aventures bèl·liques, o en una comèdia adolescent, generoses en fibres sentimentals i hu-

mor irònic. Que semblant samfaina de gèneres busqui l'empatia agraïda del públic ho certifica l'ús recurrent de la veu en off que, amb confidències, converteix l'espectador en còmplice passiu. Si el que es pretenia era comprendre les vicissituds filials i vitals d'un personatge polièdric, impel·lit a la superació constant, el 'biopic' s'atansa bastant a l'objectiu, sempre que l'espectador

no tingui pressa. Que Romain Gary visqués una vida de pel·lícula, no pressuposa que aquesta sigui la pel·lícula de la seva vida. Deixant-hi la pell enllà de l'ofici, la Charlotte Gainsbourg ressuscita la brutal energia d'una mare obsessionada en que del seu fill no se'n rigui ningú. Amb fràgil solidesa, el Pierre Niney jove i fi (de

Promesa al amanecer

Director:
Éric Barbier.
Intèrprets:
Charlotte Gainsbourg,
Pierre Niney,
Didier Bourdon,
C. McCormack.
França, 2017.
130'. JCA Alpicat.

fideu) actor bolonyès, procura no desentonar fent de Romain Gary.

El fons. Les promeses a una mare van a missa. O al cementiri.

La imatge. La mare acomiadant-se del fill a l'estació ferroviària de Niça.

La frase. 'Lo que la mujer quiere, Dios lo quiere' que sosté Romain Gary. L'ull viu, masculista.

La recomanació. Vetllada ideal per a lletraferits i fans de la família matriarcal.